5 BANI EXEMPLARUL.—ANUL XXXIV.— N-rul 300 **Ediția de dimineață** SAMBATA 29 (11) OCTOMBRIE 1916

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 pe 3 luni, Lei 9.15 pe 6 luni, Lei 18.— pe un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.— pe 3 luni, Lei 20.— pe 6 luni, Lei 40.— pe un an

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
Redacția și Administrația: București, str. Brezoianu, 11

Directori: VIRGIL N. DĂRĂSCU și STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Ziarul „UNIVERSUL"
Onor Biblioteca Centrală
IAȘI
Gr. ...

HARȘOVA REOCUPATA de TRUPELE NOASTRE

DUPA DOUA LUNI de RAZBOI

Operațiunile României în raport cu operațiunile Aliaților

Ce urmăreau germano-austriacii în bătălia din Valea Jiului. — Importanța Dunării în planul german —

Rezistența eroică de o lună și mai bine a oștirii românești împotriva presiunei, și puternică și grăbită, pe care germano-austro-ungarii o încearcă asupra frontului nostru, îndreptățește astăzi o cercetare mai amănunțită a totalului operațiunilor începute la 14 August a. c., în trecătorile Carpaților.

Din această cercetare e firesc să reiasă — pentru opinia publică dela noi și de aiurea — o explicațiune mai lămuritoare nu numai asupra înțelesului și temeiniciei operațiunilor noastre inițiale, dar și a înșiruirii acestor operațiuni asupra rezultatelor obținute de aliații noștri pe alte fronturi.

Păstrînd defensiva la Sud și luînd ofensiva pe frontul de Nord, unde aveam de desbătut un proces național, care ne frămînta de mocnit și sfîșiere sufletele, — motivam temeinicia considerațiunilor politice cari au hotărît intrarea noastră în acțiune și, în același timp, răspundeam cu această tactică considerațiunilor de ordin militar, impuse nu numai de lungimea frontierei noastre, dar și de forma și geografică cu totul specială.

Trecînd deci Carpații în condițiunile știute și cari au provocat în vizuina „tigrilor" dela Budapesta frigurile de îngrijorare, al căror ecou a trecut frontierele monarhiei dualiste, am reușit să formăm repede un front în linie dreaptă dela Căliman la Făgăraș, străbătînd astfel în plin centru al Ardealului.

In timpul acesta bulgarii, cărora nu le declarasem războiu, nici acum și nici atunci cînd mergeau să-și înfăptuiască un ideal național discutabil, ne atacă pe tot frontul, și în deosebi pe frontul dobrogean, punînd la contribuție sprijinul diviziilor germano-turcești, care și-au numărat însă morții cu mîile în șanțurile dela Turtucaia, — dușmanul, superior în număr, a înaintat pe frontul de Sud, silindu-ne la o retragere, — întreruptă cîtăva vreme prin victoria noastră în prima mare bătălie din Dobrogea — retragere reluată apoi însă cu avantajul pentru inamicul veșnic superior numericește.

Succesul germano-bulgar de pe frontul nostru de Sud, i-a costat în schimb o înfrîngere serioasă pe frontul dela Salonic, unde armatele generalului Sarrail luînd ofensiva, au ocupat Florina, înaintînd victorioase spre Monastir, în timp ce bulgarii siliți de noi își degarnisiseră frontul lor de Sud, ca să întărească cu noui rezerve armatele trimise în contra României pe frontul dobrogean. Odată cu aceasta altă înrîurire a acțiunii noastre, se marca pe frontul de vest al Aliaților, unde marele succes franco-englez de pe Somme aproape coincida cu ofensiva românească în Ungaria.

Iată prin urmare cum, chiar dela începutul intrării noastre în linia de foc alături de Quadruplă, contribuim în chip vădit la succesul în ansamblu al operațiunilor acestea.

*

Din luna Septembrie însă războiul nostru intră într'o fază nouă, fără să-și piardă totuși repercusiunea asupra unuia sau altuia dintre fronturile aliaților;—de altfel, se va vedea că după cum prin ofensiva, am provocat degarnisirea fronturilor vrăjmașe, tot astfel acțiunea noastră defensivă a silit pe inamic la această operațiune. In graba ce o simțea de a exercita o presiune puternică asupra frontului românesc, care constitue pentru Ungaria primejdia imediată și le căpetenie prin chiar faptul că amenință să inunde în scurt timp totalitatea teritoriilor revendicate de noi, inamicul a trebuit să întărească cu forțe noui atacul împotriva noastră.

Pe de altă parte ocuparea Orșovei de către trupele românești, asigurîndu-ne întreaga stăpînire a Dunărei, lipsea pe inamic de cea mai de seamă arteră de aprovizionare a turco-bulgarilor, reduși astfel la liniile ferate Belgrad și Semendria, cari au sarcina să satisfacă singure astăzi necesitățile aprovizionării, realizate pînă atunci prin încă cinci linii ferate în legătură cu Dunărea la Vidin, Lompalanca, Kamavit, Șistov și Rusciuk.

Așa dar importanța Dunărei se deoparte și presiunea noastră de la Nord pe de altă parte, a impus Puterilor centrale o ofensivă grabnică, unde de sigur inamicul speră să-și asigure un port de submarine împotriva flotei rusești din marea Neagră; vrăjmașul înaintînd însă așa de mult în Dobrogea, e silit la rîndu-i să-și mobilizeze noi forțe însemnate, pe cari altfel le-ar fi aruncat într'o puternică ofensivă la Sud contra generalului Sarrail.

Caracterul operațiunilor ce vor urma au să aducă probabil în discuție fapte și elemente noui, cari vor creia și situațiuni noi.

In vremea aceasta diviziile germane aruncate împotriva noastră atacau cu disperare pe tot lungul frontului românesc, stăruind în special asupra presiunii din valea Jiului; pe aci germanii sperau să invadeze spre Sud, ținînd retragerea forțelor noastre de la Orșova, și ocupînd astfel dintr'o lovitură și malul românesc al Dunării, care și-ar fi reluat pentru germano-bulgari rolul important al unei artere principale de aprovizionare.

Atacul de pe valea Jiului avea deci, pentru inamic o importanță cu totul deosebită. Se înțelege prin urmare, că întru asigurarea victoriei pe valea Jiului, germano-austriacii nu numai că au pus în linie trupe de primul ordin, în frunte cu divizia 11-a bavareză, dar în același timp și-au asigurat în spatele armatei de prima linie rezerva importantă a unei mari mase de cavalerie, care avea menirea în caz de victorie să inunde spre Sud și să taie, după cum era hotărît, retragerea armatei românești de la Orșova.

Este adevărat că în prima fază a bătăliei de la Jiu, norocul armelor se arăta a fi de partea dușmanului. Succesul planului germano-austriac se desemna lămurit, în timp ce noi continuam să ne retragem sub presiunea forțelor superioare inamice. Dar o mișcare de înconjurare, încercată și reușită de noi în momentul cel mai culminant al ofensivei vrăjmașe, schimbă dintr'odată întreaga situație, transformînd într'un adevărat dezastru pentru inamic aceia ce-i surîdea drept victorie sigură.

Două mii de prizonieri, 19 tunuri și 51 mitraliere rămîn în mîinile noastre; peste 1600 de morți îngropați de noi în urmă, acopere cîmpul de luptă, în timp ce dușmanul în dezordine încearcă să scape lanțului de fier în care e prins; ne mai văzînd scăpare, o parte din cavaleria germană își împușcă singură caii, ca să nu fie prinși de români; materialul de război cucerit sporește mereu, urmărirea inamicului continuă și desăvîrșește astfel victoria de la Jiu a neobositei noastre oștiri împotriva celor mai de seamă divizii germane. Prin proporțiile ei, atît în acțiunea noastră defensivă cît și în cea ofensivă din ultimul moment și care a hotărît victoria, bătălia de la Jiu a marcat în fiecare soldat român eroi din plămădeala acelora cu cari se mîndrește oștirile.

Odată cu noi la Jiu, armatele franceze cîștigau victoria de la Verdun „LA CARE ARMATA ROMANA A CONTRIBUIT ȘI EA", după cum o afirmă într'o declarație recentă ministrul munițiilor Franței, d. Albert Thomas.

*

In rezumat operațiunile noastre, după două luni și ceva de război, privite în ansamblul operațiunilor aliaților și în raport cu aceste operațiuni, au provocat o degarnisire a fronturilor inamice, înlesnind astfel succesul armatei generalului Sarrail la Sud, victoria de la Verdun pe frontul occidental și cele două victorii de pe Carso. Aceasta, ce-i drept, ea costat pierderea Constanței, unde de sigur inamicul speră să-și asigure un port de submarine împotriva flotei rusești din marea Neagră; vrăjmașul înaintînd însă așa de mult în Dobrogea, e silit la rîndu-i să-și mobilizeze noi forțe însemnate, pe cari altfel le-ar fi aruncat într'o puternică ofensivă la Sud contra generalului Sarrail.

Caracterul operațiunilor ce vor urma au să aducă probabil în discuție fapte și elemente noui, cari vor creia și situațiuni noi.

TELEGRAMA

M. S. Reginei către d-na general Dragalina

In urma încetărei din viață a regretatului general Dragalina, d-na Dragalina a primit din partea M. S. Reginei Maria, următoarea telegramă:

Nimeni mai bine de cât mine nu poate înțelege adâncimea durerei ce o încercați. Plâng cu d-v. pe bravul militar, fala țărei sale. Numele său va rămâne sfînt printre acelor bravi căzuți pentru cauza cea mare. Bine voiți a exprima fiilor și ficelor d-v. toată simpatia mea. Nici eu, nici copiii mei nu-i vor uita niciodată.

Dumnezeu să vă ajute a suporta marea jale ce vă atinge.

Maria.

PROCESUL

atentatului pus la cale de Austro-Ungaria

Am publicat la timp ceea ce au constatat autoritățile noastre judecătorești în privința atentatului pus la cale de însuși guvernul austro-ungar contra d-lor I. Brătianu, N. Filipescu, T. Ionescu și a altor fruntași ai țărei noastre.

Cum însă legile noastre nu pedepsesc tentativele de crimă dacă nu există un început de executare, cei trei criminali și anume avocatul Iacob Ofenberger din Brașov și dezertorii Ion Baboș și Thot Iliș au fost trimiși în judecată numai pentru faptul că s'au servit de pașaporte false și pentru că, prin fraudă, au introdus în țară explosibile prohibite.

Procesul lor s'a judecat de secția II-a a tribunalului Ilfov.

La interogatoriul ce li s'a luat, Baboș și Thot au declarat că au fost siliți să primească rolurile ce li s'au desemnat de autoritățile austro-ungare, căci altfel îi executau, întrucît erau dezertori de pe front.

Sosiți însă în Capitală, și-au dat seamă de gravitatea faptului și au prevenit pe regretatul Nicolae Filipescu, care la rîndul său a anunțat poliția și astfel au fost arestați.

Tribunalul, după o lungă deliberare, a condamnat pe cei trei criminali la cîte un an închisoare și la cîte 500 lei amendă.

Cine poate trece frontiera

Marele stat-major aduce la cunoștința tuturor următoarele dispoziții relative la autorizațiunile de trecerea frontierei.

Sub nici un pretext nu se va mai permite ieșirea din țară a ofițerilor activi sau de rezervă.

Se excepteză dela această dispoziție numai ofițerii cari ar fi trimiși cu însărcinări speciale în interesul armatei.

De asemenea nu este permisă ieșirea din țară a bărbaților cari n'au vîrsta de 50 ani împliniți, oricari ar fi motivele invocate.

In ceea ce privește pe specialiști și profesioniști nemobilizabili, ei nu vor putea părăsi țara decît dacă au depășit vîrsta de 65 ani, de oarece situațiunea lor este prevăzută în dispozițiunile legei de rechiziție la art. 6.

*

Autorizațiunile de trecerea frontierei se vor elibera numai de marele stat-major P. S., care este singur autorizat a rezolva asemenea cereri.

RECURSUL lui Liebknecht respins

Paris, 24. — După o telegramă din Berna, Curtea militară a respins recursul lui Liebknecht, considerat ca vinovat de înaltă trădare în timp de război. (Agenția Radio).

MARELE CARTIER GENERAL

Comunicat oficial No. 74

Din 27 Oct. 1916, ora 7 dim.

FRONTUL de NORD și NORD-VEST

In valea Trotușului, inamicul a atacat în direcția muntelui Muncelul (7 kilometri Nord Goioasa), dar a fost respins.

In valea superioară a Asăului, trupele noastre au abătut un aeroplan tip „Hindenburg"; s'au luat prizonieri pilotul și observatorul.

La Tabla-Buții, Bratocea, Predeluș și Valea Prahovei, lupte în curs.

In regiunea Dragoslavelor, s'a respins un atac inamic.

Pe stânga Oltului, lupta continuă la Sud de Titești-Racovița.

Pe restul frontului nimic nou.

Frontul de Sud

Inamicul a desfășurat o mare activitate de artilerie în tot lungul Dunării

In Dobrogea, Hârșova a fost reocupată de noi, cu ajutorul escadrei de Dunăre.

Inainte de a se retrage, inamicul a dat foc orașului, precum a dat foc și satului Topalu.

MARILE VICTORII ITALIENE

Atacuri inamice respinse

Coltano, 27. — Comunicatul oficial italian din 25. In valea Adige, în cursul nopții de 23 spre 24, un detașament inamic a încercat un atac prin surprindere contra pozițiunilor noastre de la Sano, în jos de depresiunea dintre Loppio și Mori, dar a fost contraatacat și respins. In valea Travignolo, vrăjmașul a continuat să ne atace pozițiunile de la Observator, pe povîrnișurile muntelui Cime Bocche, după o înverșunată pregătire de artilerie. Toate atacurile au fost respinse cu succes de noi.

Pe frontul Iulian, eri, artileria a fost foarte activă de amîndouă părțile, cu tot timpul rău. Bateriile noastre au risipit coloane și transporturi inamice. Am continuat să ne întărim liniile de pe cîmpul de luptă.

Noui succese italiene

Londra (fără dată). — Italienii au avansat în cîteva puncte, făcînd pe inamic să fugă în dezordine și să lase mult material de război. Se comunică cum că fortificațiile, cari formează cheia fortăreței Triest, au fost dărîmate de bombardamentul italienilor.

Corespondentul ziarului Tribuna spune că armata austriacă la sud de Carso a pierdut legătura cu armata dela nord de Carso. O altă coloană italiană a înaintat prin păduri, efectuînd astfel o altă ruptură a frontului austriac pe riul Vippaco. Două armate austriace sunt acum amenințate de o învălmire. Corespondentul ziarului Messaggero spune că mai multe batalioane austriace au fost distruse pînă la ultimul om, altele au suferit pierderi pînă la 70 la sută din efectivul lor.

Italienii grăbesc înaintarea lor pe Carso

Roma, 22. — Știrile exacte asupra acțiunei victorioase a italienilor în primele două zile ale lunei Noembrie st. n. înregistrează pierderi din partea inamicului de cel puțin 35.000 oameni și mai multe sute de mitraliere.

Frontul adversarului lungindu-se considerabil, obligă armata lui Boerovici să-și subțieze liniile trupelor sale, sau să ceară să se sporească numărul batalioanelor.

Pare că această soluție din urmă a fost adoptată, căci de 50 de ore s'a semnalat o afluență de trupe de întărire.

Asupra situației generale a luptei pe frontul de sud al Europei și mai ales pe frontul român, această acțiune a italienilor a adus îmbunătățiri serioase. Contribuția noastră frățească la ușurarea frontului Aliaților din orient nu putea veni mai curînd, dar nu ne vom mărgini numai la aceasta.

Vorbind de noile noastre operațiuni, Giornale d'Italia scrie: Comandamentul suprem al nostru arată voința sa hotărîtă de a exploata succesele de pînă acuma, încredințîndu-ne că va face tot posibilul spre a desvolta rezultatele obținute. Manevrele care sunt încă în curs, vor putea aduce urmări foarte însemnate.

Ziarul Daily Chronicle relevă că numărul prizonierilor capturați de italieni dovedește cît de eficace este acțiunea lor, mai ales în acest moment în care ori ce lovitură dată Puterilor Centrale se resimte indirect asupra operațiunilor lor pe frontul Romîniei. (A. T. I.)

Germanii îngrijorați de situația pe Carso

Roma, 23. — Ziarele germane se arată foarte pesimiste asupra puterei de rezistență a austriacilor pe Carso.

Muenchener Nachrichten cere ca Germania să facă o întărire extremă spre a înlătura adevăratul dezastru pe care îl reprezintă o eventuală cădere a Triestului, nu numai pentru Austria, dar și pentru întregul pangermanism.

Leipziger Neueste Nachrichten e informat că bătălia de pe Carso continuă cu o violență neîncetată. Italienii pornesc coloane peste coloane de trupe la atacul pozițiilor austriace.

Journal de Genève află din Zurich: Situația critică și pozițiunile frontului din Alpii Julieni au atras în acea parte cele mai bune forțe ale austriacilor, atît ca oameni de trupă cît și ca ofițeri. Ofițerii au fost aleși printre aceia cari s'au distins pe frontul rusesc. La Viena s'a resimțit dureros această nouă lovitură pe frontul italian, cu atît mai mult cu cît își dau seama că înaintarea italienilor devine din zi în zi mai repede și mai irezistibilă. (A. T. I.)

Golurile produse de ofensiva italiană

— Dușmanul a pierdut 25.000 de oameni —

Coltano, 26. — **O notă oficioasă publicată aseară spune:**

Pe Carso, în timp ce infanteria noastră își organizează pozițiile, lupta de artilerie continuă în mijlocul intemperiilor. Cu toate silințele adversarului de a-și masca pierderile, oferind un premiu pentru fiecare cadavru ce a putut fi ridicat atît din prima linie cît și din terenul de dinapoi, numărul enorm al morților inamici găsiți în pozițiile cucerite de trupele noastre e un indiciu doveditor al pierderilor sîngeroase suferite de forțele austriace. Sosirea de întăriri în foarte mare număr pe sectorul amenințat e o dovadă indirectă în sprijinul acestor pierderi. Ele au fost înșirate pe calea ferată dela Triest la Opcino, după cum, dealtminteri, o remarcă comunicatul italian din 6 Noembrie st. n.

Altă confirmare a gravității pierderilor inamice se poate deduce din împrejurările ce — contrariu tacticei întrebuințate pînă acum de comandamentul austriac — nu i-au îngăduit să execute obișnuitele contraatacuri în massă împotriva pozițiunilor pierdute.

Pînă în prezent, unica sforțare făcută de dușman, dela începutul bătăliei, a fost aceea pe care a îndreptat-o împotriva pozițiunilor noastre vechi dela cota 208 de sud și care n'a avut ca rezultat decît să mărească cifra pierderilor adversarului. Cum e greu de închipuit că comandamentul austriac se resemnează să primească cu pasivitate pierderea unor poziții așa de importante, trebue să credem că golurile produse de efectele ofensivei noastre pe Carso l'au silit, spre marea-i neplăcere, să amîne încercarea unei reluări.

Dacă ne întemeiăm, acum, pe cifra de 9000 prizonieri făcuți de italieni dela 1 pînă la 4 Noembrie st. n. și pe ipoteza, confirmată de experiența acestui război, că numărul morților și răniților corespunde, aproximativ, cu îndoitul cifrei prizonierilor, deducem că, în recenta ofensivă, dușmanul nu numai că a pierdut poziții de o importanță capitală, dar și că a suferit pierderi ce echivalează cu 25.000 de oameni, ceea ce reprezintă, judecînd după forțele armatei austriace, un gol destul de important.

E evident dar că, pentru dușman, problema de a ține pe frontul italian numai forțe austro-ungare devine, pe fiecare zi, tot mai grea. (T. F. F.)

Noua organizare

a mersului trenurilor de călători

Ministerul lucrărilor publice, luînd avizul marelui cartier general — sub îngrijirea căruia funcționează C. F. din ziua mobilizărei — a decis ca începînd de la 27 Octombrie 1916, să organizeze mersul trenurilor de călători așa ca să corespundă pe cît posibil nevoilor populațiunei. De la data de mai sus, va circula zilnic cîte un tren de călători în direcțiile București-Iași, București-Craiova, București-Galați, Iași-Botoșani-Dorohoi și înapoi.

Pentru a se evita aglomerațiunile ce fac imposibilă curățirea trenurilor — s'au luat măsuri ca să nu se primească în tren decît numărul de călători corespunzător locurilor din tren. Locurile se vor reține la gările respective cu o zi înainte și nimeni nu va fi admis în gară decît la ora trenului pentru care are biletul.

IN DIRECȚIUNEA IAȘI: plecarea din București la ora 7 dim., sosirea la Iași la 10,30 seara. Plecarea din Iași direcția Dorohoi, ora 11,45 seara, sosirea la Dorohoi ora 5,30 dim. La înapoere: plecarea din Dorohoi ora 11,40 noaptea, sosirea la Iași ora 5,25 dim.; plecarea din Iași 7,30 dim., sosirea la București 10,30 seara. In direcțiunea Iași trenurile urmează via Brăila-Galați; la înapoere urmează via Pașcani-Roman.

DIRECȚIUNEA GALAȚI: plecarea din București ora 11,20 dim., sosirea Galați ora 7,20 seara. La înapoere plecarea din Galați ora 7,20 dim., sosirea la București ora 3,45 d. a.

DIRECȚIUNEA CRAIOVA: plecarea din București ora 7,20 dim., sosirea la Craiova ora 3,30 d. a. La înapoere: plecarea din Craiova ora 12,4, sosirea la București ora 8,40 d. a.

*

Mai tîrziu se vor pune în circulație și legăturile cu liniile secundare.

Din toate stațiile intermediare trenurile vor pleca la ore precise ce se vor anunța la timp.

D. GERARD

se întoarce la Berlin

Paris (dată suprimată de cenzură). — D. Gérard, ambasadorul Statelor Unite la Berlin, a reținut un loc pe vaporul danez *Frederic Hait*, care va părăsi New-York-ul la 6 Decembrie. D. Gérard se duce să-și reia postul la primire. (Agenția Radio).

Generalul Dragalina

de TAKE IONESCU

Cît a trăit nu l'am văzut niciodată. Pînă la 1915 nici n'am auzit vre-odată numele său. Fără îndoială acest om se mărginea în viața sa de soldat și, deși părinte al unei familii numeroase, nu solicita nimic vre-odată pentru dînsul nici pentru familia sa.

L'am văzut pe el, mort în sînul gloriei, urmat de cei doi fii ai săi, doi ostași dintre cari cel mai mare fiind rănit ca și tatăl său la braț, ascundea cu curajul său stoic îndoita durere: suferința fizică a ranei și oroarea morală a despărțirei vecinice.

Dragalina nu e singurul general român pe care ni l'a răpit războiul actual. Acest pămînt al Olteniei ne-a smuls deja pe altul. Dar Dragalina a fost rănit într'o luptă pe care a avut norocul s'o vadă încheindu-se cu o strălucită victorie înainte de a închide ochii pentru totdeauna. Dragalina a gustat bucuria revanșei; el a putut urmări și conduce de pe patul său de durere cea mai frumoasă victorie ce am înregistrat-o pîn'acum.

Această victorie s'a cîștigat în potriva Germanilor, în potriva faimoșilor bavarezi ce trec drept elita armatelor teutone, și ea a fost desăvîrșită, de nediscutat fiind însoțită de mii de prizonieri, de tunuri, de mitraliere, fără de a mai număra cei 1400 de cai ce i-a ucis însuși vrăjmașul.

Astfel a murit acest om, care cînd a fost adus în fața hirurgului din Craiova, a întrebat în toțmai ca un erou al lui Plutarh:

— Doctore, cum aș putea fi vindecat mai repede ca să mă întorc la bătălie, fie că-mi vei păstra sau că-mi vei tăia un brat?

Și cînd doctorul i-a răspuns: „tăindu-vă brațul, vindecarea se va face mai repede", generalul a zis:

— Ei bine, atunci taie-mi-l doctore, tot mi-era de ajuns unul.

Printr'una din acele fatalități pe cari le întîlnim foarte des în istorie, brațul lui Dragalina a fost tăiat cu mult mai tîrziu și în zadar. Dar în tot timpul boalei sale, acest general care a suferit totuși cel mai crunt dintre martiruri, nu avea altă grijă de cît: operațiunile din valea Jiului unde voia să se întoarcă cît mai curînd.

Soarta n'a voit însă să-i împlinească voința.

Ce nenorocire pentru noi toți!

La 1915 am aflat pentru întîia dată numele lui Dragalina. Acest nume se afla pe buzele tuturor ofițerilor de pe valea Prahovei. Toți îmi spuneau că șeful lor Dragalina prețuia tot atît dacă nu și mai mult decît toate fortificațiile.

La isbucnirea războiului, generalul Dragalina n'a mai comandat pe valea Prahovei, ci la Cerna. Ei era din Banat, a fost dar așezat în fața Banatului. Și și-a făcut într'atît de bine datoria la chemarea ce i s'a dat, în cît a cucerit cît ai clipi din ochi puternicele fortificații austriace pe cari Kaiserlik le crezuse de neluat și se legă atît de puternic de ele, în cît ai noștri, soldații lui Dragalina, le stăpînesc și astăzi.

Ce emoțiune adîncă trebue să fi simțit acest mare patriot în ziua în care el, român din Banat, el care a purtat ca sub-locotenent haina robiei a Habsburgilor, a trecut frontiera Banatului în fruntea soldaților români din România liberă, a soldaților Regelui Ferdinand, a acestui Rege care, ca mare român ce e și ca adevărat soldat, a venit să cinstească funeraliile eroicului său general?

Dragalina trebue să fi văzut în clipa aceea o întreagă existență. A trebuit să fi simțit în inima sa, răzbunate într'o clipă durerile milenare ale scumpei sale națiuni, în clipa acea cînd și-a pus piciorul ca învingător pe pămîntul unde fusese născut sclav.

Căci Dragalina nu era numai un soldat mare; dînsul era un om în toată accepțiunea cuvîntului.

Splendidul ordin de zi ce-l dădu primei armate în ziua în care putu s'o comande, manifestul său către locuitorii Banatului, sunt documente ce vor rămîne ca să facă în vremurile d'apoi mărturia măreției sufletului său.

Dragalina n'a pierdut nimic murind atît de tînăr. Dînsul a cunoscut două bucurii supreme pe cari atîți alții le-au așteptat de mai multe vescuri: A intrat ca liberator pe pămîntul natal și a bătut soldații Kaizerului de la Berlin.

Dar noi, România, națiunea română, suntem aceia ce am suferit o pagubă ireparabilă prin moartea lui Dragalina.

Sămînță de erou, resari încă o dată pe pămîntul nostru sfînt.

Evenimentele din Grecia

Aliații au ocupat Kitros

Londra, 24. — Corespondentul agenției Reuter la Atena telegrafiază că forțele aliate au ocupat Katrina (Kitros), pentru a evita ciocniri între partizanii lui Venizelos și trupele guvernului. (Reuter)

Interwiev cu amiralul Conduriotis

Londra (fără dată). — Intr'un interview acordat ziarului Eleutheros Typhos, amiralul Conduriotis a declarat că el a luat parte la mișcarea pentru apărarea națională, de oarece era convins că anumite cercuri dominate de politica germanofilă, duceau Grecia la ruină. El a vorbit regelui despre aceasta, regele însă a răspuns că politica lui este pentru binele Greciei. Conduriotis a mai spus că Sculudis a informat pe miniștrii greci despre predarea fortului Rupel bulgarilor d'abia cu 8 zile după acest fapt, justificîndu-se prin prezentarea documentelor semnate de miniștrii germani, prin care se atestă că acest fort va fi restituit după terminarea războiului. Acest act dovedește complicitatea lui Sculudis cu germano-bulgarii și antagonismul lui în contra Aliaților. Amiralul a adăugat că are ocazia mai mare încredere în încercarea revoluționară care nu este nicidecum antidinastică. El afirmă că dacă Venizelos nu s'ar fi pus în capul acestei mișcări, el singur ar fi început o asemenea mișcare. (A. T. E.)

Pentru rănițiî români

Paris, 24. — Uniunea femeilor din Franța și „Crucea-Roșie" au organizat o misiune de infirmiere pentru România. Această misiune a plecat eri spre București, sub direcțiunea domnișoarei Flourens, fiica fostului ministru. Misiunea aduce cu sine un material bogat medical și 60.000 de lei. (Ag. Radio).

Victoriile franco-engleze

Ofensiva dela Verdun

Paris, 24. — Ofensiva de la Verdun continuă cu succes. Intr'o singură zi am ocupat Damloup și satul Vaux în întregime. Germanii se retrag, fără ca să putem ști unde vor opune o rezistență definitivă.

Chiar dacă comandamentul francez va înceta înaintarea trupelor înainte de a ajunge la întrarea regiunei Voevre, totuși rezultatul obținut într'un timp atît de scurt, este admirabil. Am cucerit toate forturile înaintate ale Verdunului, am asigurat în mod definitiv securitatea fortăreței și am deschis porțile către povîrnișul german.

După eșecul ofensivei Kronprinzului, părăsirea terenului cucerit atît de scump, este cea mai grea din tre umilirile pe care le-a suferit Germania în acest război. Declarațiile germane asupra retragerei de bună voe însemnează că marele comandament se simte incapabil de a relua ofensiva.

Ofensiva de la Verdun nu împiedică ofensiva de pe Somme, unde Anglo-Francezii înaintează spre Transloy și pădurea Saint-Pierre Vaast, continuînd a face numeroși prizonieri. (Ag. Radio).

In memoria prințului Mircea

Paris, 24. — Un serviciu religios a avut loc la biserica românească din Paris, în memoria Prințului Mircea. A oficiat arhimandritul Stefano. Printre numeroasa asistență se găseau: D. Briand, președintele consiliului, colonelul Renault, reprezentînd pe președintele republicei, prințul Petre al Muntenegrului, principesa Vera, D. Lahovary, ministrul României, D. Iswolsky, D. Bliss, însărcinatul de afaceri al Statelor-Unite și D. Louis-Dreyfus, consul general al României. (Ag Radio.)